Discurs d'investidura de Judit Gisbert i Ester

Exalcaldes, regidors i regidores i públic que ens acompanyeu,

Un dia com avui, hi hauria d'haver la sala noble de l'ajuntament plena a vessar. Però la pandèmia que estem patint no perdona, i hem de complir més que ningú totes les mesures. La veritat és que em sento en família, i això em fa les coses més senzilles.

Avui fem història. Qui m'ho havia de dir, que seria la primera alcaldessa de Solsona! D'una banda, me'n sento orgullosa, és clar que sí. Sempre és positiu que es normalitzi la presència de les dones en totes les esferes públiques, com ha de ser. I que nenes i joves tinguin referents en tots els camps. Però, d'altra banda, no em mal interpreteu si us dic que no n'he de fer bandera, i no vull escudar-me en el gènere. No per ser dona he de ser diferentment valorada com a alcaldessa. A més, ser la primera també és un repte que vull evitar que es converteixi en una llosa. Soc dona, sí, i vull que aquest sigui un motiu més per ajudar-me a tirar endavant.

Les coses a la vida arriben quan arriben. Estic a punt. No ho tenia previst, no ens enganyem, però un cop fet i assumit el plantejament, em sento amb ganes i amb la fortalesa necessàries per entomar les noves responsabilitats. Hi ha moments en què la por també em visita. Però com ja va dir un dia l'alcalde David Rodríguez, "el valent no és aquell que no té por; aquest és un temerari. El valent és aquell que, malgrat la seva por, fa allò que creu que ha de fer". I jo ara crec que he d'acceptar aquest repte que se'm presenta, tot i ser conscient que no serà gens fàcil, i que caldrà dedicar-hi tot l'esforç necessari.

He rebut elogis i felicitacions de ciutadans i ciutadanes amb qui tot just havíem intercanviat dues o tres paraules, persones que m'han mostrat el seu suport i que m'han fet sentir realment afalagada, i els vull agrair tot l'escalf.

Tinc un munt d'agraïments per fer...

En primer lloc, vull agrair a l'equip de govern el suport manifestat en tot moment, i a tots els regidors i regidores que avui m'han fet confiança. I, per descomptat, a tu, David. Recordo perfectament aquell dia que em vas convocar al teu despatx per convidar-me a formar part de la teva llista. Pràcticament no ens coneixíem, i em vas donar un vot de confiança. Qui ens havia de dir que tot plegat acabaria així! Sàpigues que valoro la paciència, les xerrades, les discussions, les rialles... La màxima gratitud és pel temps de més que m'has dedicat per a què em pogués adaptar a la nova situació i cosir aquell traspàs que tu tant vas trobar a faltar. Quan aprens a caminar, cal sentir-se segur i acompanyat per avançar, i no tinc cap dubte que la millor ensenyança es vehicula amb la mà que et dona aquell que ja en sap, una mà en què confio i que sé que tindré ara i sempre.

Quan entrem en política, les persones aquí dalt assegudes sabeu com n'és de cabdal també l'acompanyament familiar. Fa temps vaig triar un company per compartir la vida, una persona que ha fet que tot fos més fàcil, tant en el moments agradables com en aquells més difícils que ens ha tocat superar. I em toca agrair-li també el suport sempre incondicional. En quest viatge vital hem sembrat dues llavors a qui hem abocat tot l'amor possible. Per això, gràcies, Pisa i Alèxia, pel camí recorregut i el que ens queda per davant. Necessitaré tota la vostra comprensió i paciència, tot i que no sempre serà fàcil.

Vull tenir un reconeixement especial per a la meva mare, que sempre hi és, i també per al meu pare, perquè soc coneixedora dels grans esforços que han fet

per procurar que el meu germà i jo siguem les persones que som. Us agraeixo per avançat la vostra complicitat, gaudint i patint per igual en aquesta nova situació.

Vull agrair a totes aquelles persones que hi són i també a les que ja no hi són. A totes aquelles amb les que he fet un tram d'aquest viarany, perquè de totes he après alguna cosa. Al cap i la fi, això és la vida, aprendre.

Soc una persona sociable, amb grans amigues i amics que intento mimar per no perdre i anar descobrint coses noves dia a dia. Vindran dies en què la gestió dels temps serà difícil. Però malgrat les dificultats, els tindré al meu costat i segur que trobarem moments per compartir.

Si avui ocupo aquest lloc també és, òbviament, per uns colors polítics i els seus valors. El partit que represento, Esquerra Republicana de Catalunya, defineix perfectament la meva ideologia: soc una persona d'esquerres, republicana i independentista. Defenso una societat oberta, igualitària i democràtica que situa al centre els serveis públics i l'atenció a les persones, especialment els col·lectius vulnerables. Crec fermament que la millor eina per garantir les millors condicions de vida de les persones, a banda de les polítiques socials municipals, és una República catalana independent. També entenc la política com una via per buscar consens i treballar conjuntament per a l'interès general i la comunitat. He intentat aplicar aquesta màxima des que vaig entrar a la casa gran fa poc més de dos anys.

Tinc el privilegi de convertir-me en l'alcaldessa d'una ciutat rica, amb el millor ressort possible, que és el seu extraordinari teixit associatiu. Solsona té, gràcies a aquest actiu, una gran capacitat de tirar endavant un munt d'activitats, fruit d'una àmplia diversitat de maneres de pensar i actuar. Assumeixo l'alcaldia plenament conscient del deure de treballar per a les entitats i amb elles.

En aquesta etapa que avui comença espero aprendre moltes coses. Jo hi posaré el millor de mi, pensant sempre en com continuar fent de Solsona la ciutat que

amb els companys de govern tenim projectada. Ens espera molta feina per fer, però tenim la il·lusió i l'energia necessàries. Formo part d'un equip en què em sento còmoda i acomboiada. Hem teixit lligams que ens permeten fer pinya i treballar amb la màxima dedicació i empenta. El nostre objectiu és clar: continuar fent de Solsona una ciutat millor, la que els solsonins i solsonines es mereixen per viure-hi, treballar-hi i gaudir.

I ja per acabar, espero que en finalitzar aquest mandat, puguem estar satisfets de la Solsona que deixem. Desitjo poder tirar endavant aquesta ambiciosa tasca d'una manera honrada, humil i propera, dit d'una altra manera, tal com soc.

Visca Solsona i visca Catalunya!

Solsona, 18 de setembre de 2021